

QÜESTIONARI ALS NARRADORS

Eva Piquer

XAVIER CARRION

Maria Mercè Roca

TONI GARRIGA / EFE

>>>

2 Tota la meua producció literària s'ha nodrit i es nodreix de la memòria, que en el meu cas concentra experiències de la meua generació, que ha conegut la guerra contra el feixisme, l'exili forçat per la derrota en aquella guerra, la lluita política clandestina per superar la derrota, el retorn per contribuir a l'adveniment de la democràcia i el retrobament de la Generalitat de Catalunya.

3 Escric per a mi mateixa, quan sento la necessitat de donar testimoni escrit d'unes vivències personals i generacionals que han estat silenciades o deformades. Em proposo ser llegida per la majoria i això m'ha obligat i m'obliga a treballar l'idioma, que és el català. L'esforç per assolir aquesta emergència de la llengua ha estat i és gratificant, no sols com a escriptora sinó com a ciutadana d'aquest país. Ha enfortit el meu sentiment de pertinença a la nació catalana, que no és sols una llengua pròpia sinó també una història viscuda amb altres pobles i altres cultures que també considero propis. El contacte directe amb els lectors d'aquesta prodigiosa jornada del Dia del Llibre i la Rosa em confirma aquest sentiment de pertinença a la nació catalana.

EVA PIQUER**Una victòria diferent***Premi Josep Pla*

Destino

1 El meu ritme de creació està condicionat sobretot per la meua agenda. En tot cas, el Dia del Llibre influeix en la data de sortida al mercat i en la promoció dels meus llibres, perquè com més s'acosta Sant Jordi més cal donar-los a conèixer. Fa dos mesos que promociono la novel·la *Una victòria diferent*, i suposo que el 24 d'abril podré descansar. I, amb sort, potser trobaré temps per començar a escriure una nova novel·la.

2 De la vida, òbviament. De les alegries i les patacades, de les pors i les neures que m'atabalen, dels llibres que m'impacten, de les coses que no vaig fer en el moment oportú o que no vaig encertar a dir quan calia, dels petons a la cara i les ganivetades a l'esquena, de reflexions universals i detalls d'estar per casa, de la tendresa i la mala llet.

3 Escric per a lectors desacomplexats que estiguin disposats a llegir amb els ulls oberts i sense prejudicis. Sóc molt i molt feliç quan algú em diu que s'ho ha nassat bé amb un

llibre meu. També escric per a mi, per entendre una mica el món i per entendre'm millor a mi mateixa.

MARIA MERCÈ ROCA**Una mare com tu**

Columna

1 Cada vegada menys. Anys enrere sí que les editorials, si tenies una novel·la entre mans, insistien molt perquè la traiguessis per Sant Jordi, que volia dir que havia de ser a les llibreries al febrer. Ara tot ha canviat i et diuen que per fer una bona campanya de Sant Jordi cal sortir a l'octubre. O sigui que el que faig és acabar el llibre quan està i confiar que, ja sigui amb el fred del novembre o amb la calor del juliol, el lector el trobarà esperant-lo.

2 De la vida, és a dir, de tot. Començant per les experiències personals i acabant per la invenció més pura. S'alimenta d'amors i d'odis, de secrets, de llibres, de pel·lícules, de música, de converses caçades al vol, de confidències i de records, de somnis i de mentides... No crec pas que un en sigui gens conscient. La creació no deixa de ser un misteri, potser menys abastable encara per als mateixos creadors.

3 Escric per a mi. Per explicar-me històries que m'agradin i que m'entretinguin. No penso mai en els lectors ni en les lectores. Crec que no es podria escriure res si un caigués en la trampa d'escriure per agradar al públic, pensant en el públic. Perquè no se sap mai ben bé qui ni com són els lectors. Connectar-hi o no també forma part del misteri.

ISABEL-CLARA SIMÓ**Hum... Rita! L'home que ensumava les dones***Premi Andròmina*

3 i 4

L'home que volava en el trapezi

Columna

1 De cap manera. Aquest és un afer de l'editor. Tu li fas arribar l'original al Nadal o al juliol, i és ell qui s'organitza la producció d'aquell any. Sempre he treballat així. En aquesta data, del que es tracta és d'anar a firmar llibres. Potser sí que si parléssim de premis literaris..., tot i que mai he rebut pressions editorials en aquest sentit. Segurament, la gent sap que tinc mal caràcter [riu]. Cap escriptor ho hauria de tolerar.

2 Diuen que hi ha escriptors amb els ulls cap endins i escriptors amb els ulls cap enfora. Segurament, l'ideal és la doble mirada. La meua és sobretot cap enfora, i té a veure amb el fet que la majoria de les meves obres són contemporànies.

3 Això no ho sap ningú. Segurament, s'escriu per a un lector en majúscules, que no és ni el públic, ni el grup d'amics ni tampoc un mateix. És una mena d'interlocutor imaginari. Trobo molt perillós això d'adreçar-te a algú que valores i no cal dir què en penso d'escriure per buscar l'èxit, perquè acabes sent no un creador lliure sinó un esclau de les modes.

FERRAN TORRENT**Societat limitada**

Columna

1 Si tens una novetat, aquell dia et condiciona; si no tens novetat, és un dia més descansat, perquè El Corte Inglés, la FNAC, etcètera, no te reclamen com l'any que en tens. Si tens novetat és molt millor, però fer una novel·la no és com fer cadires. Si et dius "treballaré un any en el llibre", potser hi estaràs mig any, però també pot ser que estiguis dos anys treballant-hi.

2 Dels llibres, de la vida, del que em conten, del que veig. Un novel·lista és una esponja, un vampir, i depèn del tipus de novel·la que escriguis t'alimentes d'una banda o una altra.

3 Ho comentaré com ho va fer Borges: per a mi, per als amics i per atenuar una mica el pas del temps.

Isabel-Clara Simó

XAVIER BERTRAL

Ferran Torrent

JORDI GARCIA